

ABANDOKO
SAN BIZENTE MARTIRIAREN
PARROKIA

PARROQUIA
DE SAN VICENTE MÁRTIR
DE ABANDO

Done Bikendi plaza 3. 48001 Bilbao (Bizkaia)
T. 94 423 12 96
parroquia@sanvicentemartirdeabando.org

EBANJELIOA: BEHAR DUGUN BERRIA

“Aintza zeru gorenean Jainkoari!”

2020ko abenduaren 25a
Jaunaren Jaiotza (B)

Lukas 2, 1-14

Garai hartan, mundu guztiko erroldaketa egiteko agindu zuen Augusto enperadoreak. Lehen erroldaketa hau Siriako gobernari Kirino zela egin zen. Beraz, erroldatzera joan ziren denak, nor bere herrira. Jose ere, Daviden familia eta jatorrikoa baitzen, Galileako Nazaret herritik Judeako Belen zeritzan Daviden herrira igo zen bere emazte Mariarekin, erroldatzera. Maria haurdun zegoen. Belenen zeudela, haurra izateko egunak bete zitzaizkion, eta lehen-semea izan zuen; oihaletan bildu eta abere-aska batean ezarri zuen, ez baitzen ostatuan haientzat tokirik.

Baziren inguru hartan artzain batzuk, gauetz kanpoan artaldea txandaka zaintzen. Jaunaren aingerua aurkeztu zitzaizen eta Jaunaren aintzak argiz inguratu zituen; haiek beldur-ikaraz gelditu ziren, eta aingeruak esan zien: “Ez beldurtu! Hara, berrion pozgarria dakarkizuet, bai zuentzat, bai herri osoarentzat ere: Salbatzailea, hau da, Mesias Jauna, jaiotza gaur Daviden herrian. Eta hona seinalea: jaioberri bat aurkituko duzue oihaletan bildua eta askan etzana”.

Bat-batean, zeruko aingeru-talde handi bat azaldu zen aingeruaren inguruan, Jainkoa goretsiz: “Aintza zeru gorenean Jainkoari eta bakea lurrean berak hain maite dituen gizon-emakumei!”

“Ez beldurtu! Hara, berrion pozgarria dakarkizuet, bai zuentzat, bai herri osoarentzat ere.
Eta hona seinalea: jaioberri bat aurkituko duzue oihaletan bildua eta askan etzana”.

EGUBERRIEN NOSTALGIA

Jose Antonio Pagola

Eguberriak nostalgiaz beteriko jaia dira. Bakea kantatzen da, baina ez dakigu eraikitzen. Zoriona opa diogu elkarri, baina gero eta zailagoa dirudi zoriontsu izatea. Opariak erosten dizkiogu elkarri, baina samurtasuna eta maitasuna behar ditugu. Haur bati kantatzen diogu, baina gure bihotzetan fedea itzaltzen da. Bizitza ez da nahi genukeen bezalakoa, baina ez dakigu hobeto egiten.

Ez da Gabonetako sentimendua bakarrik. Bizitza osoa nostalgiaz beterik dago. Ezerk ez ditu gure nahiak erabat betetzen. Ez dago aberastasunik erabateko bakea eman dezakeenik. Ez dago maitasunik desiorik sakonenei osoki erantzuten dienik. Ez dago gure nahiak erabat ase ditzakeen lanbiderik. Ezin dira denek maitatu.

Nostalgia ondorio oso positiboak izan ditzake. Gure nahiak gaur egun izan edo goza dezakeguna baino haratago doazela deskubritzeko aukera ematen digu. Ezagutzen dugun guztia baino handiagoa eta osoagoa den zerbait gure existentziaren horizontea irekita mantentzen laguntzen digu. Aldi berean, bizitzari ez eskatzen irakasten digu eman ezin diguna, harremanetatik ez itxaroten eman ezin digutena. Nostalgia ez gaitu mundu honetara bakarrik kateatuta bizitzen uzten.

Erraza da gure izatean datzan amaigabeko desira itoz bizitzea. Ikusten eta jotzen dugunaz haraindi egon daitekeenaren aurrean sentigaitz bihurtzen gaituen koraza batean sartzen gara. Gabonetako jaiak, nostalgiatik bizi izan denak, bestelako giroa sortzen du: egun hauetan hobeto atzematen da etxearen eta segurtasunaren beharra. Bere bihotzarekin kontaktuan sartu ahala, Jainkoaren misterioa gure azken patua dela sumatzen du.

Fededuna bazara, fedea misterio hori deskubritzera gonbidatzen zaitu egunotan, ez herrialde arrotz eta helezin batean, haur jaioberri batean baizik. Hain sinplea eta sinestezina. Haur batengana hurbiltzen garen bezala hurbildu behar dugu Jainkoarengana: leunki eta zaratarik gabe; hitzaldi solemnerik gabe, bihotzetik sortutako hitz xumeekin. Jainkoarekin topo egiten dugu guran dagoen onena irekitzen diogunean.

Gure gizartean sortzen dan tonu fribolo eta azalekoa gora-behera, Eguberriak Jaungoikoa hurreratu daike. Fede xume eta bihotz garbiarekin bizi badugu, behintzat.